

[Finansministeren.]

Efter de Udtalelser, som er faldet, vil jeg gaa ud fra, at der alligevel maatte være Mulighed for at gennemføre et Lovforslag om øget direkte Beskatning. Jeg maa tilstaa, at jeg var meget forbavset over den Tale, som Ordføreren for Venstre (Clausager) holdt. Naar han sluttelig vilde gaa ind i et Arbejde for en Beskatning af den Art, som han nævnte, saa maa jeg sige, at saa faldt en hel Del af hans Angreb mod det fremsatte Forslag bort, thi det, som det ærede Medlem sagde om dette Forslag, var jo, at det var udemokratisk. Det kan jeg ikke være enig med ham i. Det kan ikke være udemokratisk, at man lader den Del af Befolkningen, som har de store Indtægter, i en vanskelig Tid bære en øget Afgift. Og naar det ærede Medlem saa sluttede med, at han kunde tænke sig en Forhandling om en Merindkomstskat, en Skat paa den øgede Indkomst, som visse Personer havde haft i disse Aar, vil jeg dog antage, at en saadan Skat kunde komme til at virke mere udemokratisk end den, her er foreslaaet. Hvis en Mand i Aar havde haft en Merindkomst af 5 000 Kr., idet hans Indtægt var steget fra 10 000 Kr. til 15 000 Kr., kunde han altsaa komme til at betale Ekstraskat, medens den Mand, der sad med 100 000 Kr. aarlig, ikke kom til at betale noget ekstra. Jeg kan med min bedste Vilje ikke se, at det sidste skulde være demokratisk, medens det andet skulde være udemokratisk. Nej, de Folk, der har de store Indtægter, og som vil rammes af dette Lovforslag, vil ikke rammes saa haardt, at de ikke er i Stand til at bære Byrden derved. En Mand med 12 000 Kr. kommer til at betale 60 Kr. i Merskat. En Mand med 15 000 Kr. kommer til at betale 150 Kr., og saa stiger det opad. Jeg tror, alle vil erkende, at der er ikke noget udemokratisk i dette. Men jeg maa sige straks, at vi er villige til at undersøge Spørgsmaal af den Art, som det ærede Medlem Hr. Clausager har fremsat. Det er muligt, at det kan forenes med det foreliggende Forslag, at der her er et Omraade, som man ikke har været opmærksom paa, og hvor der maaske er en god Skattekilde. Hvis det skulde vise sig, takker jeg det ærede Medlem for, at han har givet Anvisning derpaa. Vi er villige til at gaa ind i et Arbejde for at undersøge denne Sag.

Det ærede Medlem vilde paastaa, at denne Regering havde sat Rekord med Hensyn til Skatteudskrivning. Jeg tør ikke sige, om der er udskrevet flere Skatter under denne Regering end under tidligere

Regeringer. Det er muligt, at der er det. Men vi er jo ogsaa inde i en Krisetid, som det ærede Medlem erkender, vi ikke har oplevet Magen til i vor Tid, i alt Fald medens vi har været voksne. Naar det er Tilfældet, er det ikke saa uforstaaeligt, at det har været nødvendigt at udskrive større Beløb end tidligere. Naar saa det ærede Medlem føjede til, at denne Regering har formaaet at faa Befolkningen til at vende Blikket mod Statskassen og fremsætte Krav, som man ikke tidligere har fremsat, saa tør jeg heller ikke bestride det. Det er muligt, at vort Arbejde har vundet mere Ørenlyd ude omkring i Landbefolkningen end den, det ærede Medlem Hr. Clausager har mødt, naar han er kommet derud.

Hvem er det i øvrigt, som kommer med de største Krav nu? Det er ikke Arbejderne, som har været stærkest i den Henseende. Nej, de Krav, som er kommet fra Landboerne, er kommet fra de Folk, hvor det ærede Medlem Hr. Clausager har haft sin Gang og har ført sin Agitation, det er dem, der er mødt frem med de største Krav til Statskassen. Det er muligt, at vi skal have Ansvar for det, det er muligt, at Venstre ogsaa her vil vaske sine Hænder og sige, at det ikke har noget Ansvar i saa Henseende, men Folk inden for Venstres Rækker har jo støttet disse Krav paa mange Omraader, saa jeg synes ikke, at Venstre med Rette kan sige, at det er Socialdemokraterne, der har Ansvar for, at L. S. Mænd nu i stort Tal kommer frem med Krav af saa vidtrækkende Art, at hvis de skulde indfries, vilde de Skatter, som her foreslaas, være som en Draabe i Havet.

Dernæst sagde det ærede Medlem Hr. Clausager, at man burde spare og derved undgaa at udskrive Skatter. Jeg forstaaer ikke, hvorfor det ærede Medlem ikke ogsaa vender denne Tale mod Amtskommunerne. Det ærede Medlem beklagede sig over, at Amtskommunerne nu ikke vilde faa mere end ca. 6 Mill. Kr. i Tilskud fra Statskassen, medens de for indeværende Aar faar 20 Millioner. Hvorfor siger man ikke til Amtskommunerne: I maa spare derude? Har man maaske sparet ude omkring i Kommunerne? Har man i Kraft af det Tilskud, som af Staten er givet til Amtskommunerne, nedsat Skatterne rundt omkring i Sognekommunerne? Det er vist ikke ret mange Steder.

Men jeg forstod i øvrigt ikke det ærede Medlems Udtalelse om, at man burde egentlig give et større Tilskud til Amtskommunerne, end der er betinget ifølge